EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

16. juuli 2009 *

Liidetud kohtuasjades C-202/08 P ja C-208/08 P,

mille ese on kaks Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel esitatud apellatsioonkaebust, mis esitati vastavalt 8. ja 16. mail 2008,

American Clothing Associates NV, asukoht Evergem (Belgia), esindajad: advokaadid P. Maeyaert, N. Clarembeaux ja C. De Keersmaeker,

apellatsioonkaebuse esitaja,

teine menetlusosaline:

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: A. Folliard-Monguiral,

kostja Esimese Astme Kohtus (C-202/08 P),

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

ja

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: A. Folliard-Monguiral,

apellatsioonkaebuse esitaja,

teine menetlusosaline:

American Clothing Associates NV, asukoht Evergem (Belgia), esindajad: advokaadid P. Maeyaert, N. Clarembeaux, ja C. De Keersmaeker,

hageja Esimese Astme Kohtus (C-208/08 P),

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees P. Jann, kohtunikud A. Tizzano, A. Borg Barthet (ettekandja), E. Levits ja J.-J. Kasel,

kohtujurist: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kohtusekretär: ametnik C. Strömholm,

arvestades kirjalikus menetluses ja 26. märtsi 2009. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 12. mai 2009. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 American Clothing Associates NV (edaspidi „American Clothing") ja Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") paluvad oma apellatsioonkaebustes tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 28. veebruari 2008. aasta otsus kohtuasjas T-215/06: American Clothing Associates *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (vahtralehe kuju) (EKL 2008, lk II-303, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus"), millega viimane tühistas osaliselt ühtlustamisameti esimese apellatsioonikoja 4. mai 2006. aasta otsuse (asi R 1463/2005-1), millega jäeti rahuldamata taotlus registreerida ühenduse kaubamärgina vahtralehte kujutav tähis (edaspidi „vaidlusalune otsus").

Õiguslik raamistik

2 Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud nõukogu

22. detsembri 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 3288/94 (EÜT L 349, lk 83; ELT eriväljaanne 17/01, lk 185)) (edaspidi „määrus nr 40/94") artikli 7 „Absoluutsed keeldumispõhjused" lõige 1 sätestab:

„1. Ei registreerita:

[…]

h) kaubamärke, mille kasutamiseks puudub pädeva asutuse luba ja mille registreerimisest tuleb keelduda Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* kohaselt;

i) kaubamärke, mis sisaldavad Pariisi konventsiooni artiklis 6*ter* nimetamata tundemärke, embleeme või vapimärke, mis pakuvad avalikkusele erilist huvi, kui asjaomased asutused ei ole andnud oma nõusolekut nende registreerimiseks.

[…]"

3 Määruse nr 40/94 artikli 29 lõige 1 näeb ette, et „Pariisi konventsiooni või Maailma Kaubandusorganisatsiooni poolte hulka kuuluvas riigis või sellele riigile nõuetekohaselt kaubamärgitaotluse esitanud isikul või tema õigusjärglasel on eesõigus esitada ühenduse kaubamärgi taotlus sama kaubamärgi ning samade kaupade ja teenuste suhtes, mille tarvis taotlus on esitatud, kuue kuu jooksul alates esimese taotluse esitamise kuupäevast."

4 Kõnealuse määruse artikli 38 lõige 2 sätestab, et „[k]ui kaubamärk sisaldab elementi, mis ei ole eristav, ja kui selle elemendi sisaldumine võiks tekitada kahtlusi kaubamärgiga pakutava kaitse ulatuse kohta, võib amet esitada kõnealuse kaubamärgi registreerimiseks tingimuse, et taotleja peab kinnitama, et ta loobub ainuõigusest sellisele elemendile. […]”

5 Tööstusomandi kaitse konventsiooni, mis allkirjastati 20. märtsil 1883 Pariisis, mis vaadati viimati läbi 14. juulil 1967 Stockholmis ja mida muudeti 28. septembril 1979 (*Recueil des traités des Nations unies*, 828. kd, nr 11851, lk 305; edaspidi „Pariisi konventsioon”), artiklid 1, 6, 6*ter*, 6*sexies* ja 7 sätestavad:

„Artikkel 1

[…]

2) Tööstusomandi kaitse objektideks on patendid, kasulikud mudelid, tööstusnäidised (tööstusdisainlahendused), kaubamärgid, teenuse kaubamärgid, firmanimetused või kohanimede päritolule viitavad tähised ning kõlvatu konkurentsi tõkestamine.

[…]

Artikkel 6

1) Kaubamärkide taotlemise ja nende registreerimise tingimused määratakse kindlaks liidu [Pariisi konventsiooni kohaldava] iga liikmesriigi oma seadusandlusega.

[…]

Artikkel 6*ter*

1) a) Liidu riigid on kokku leppinud, et keeldutakse liidu riikide vappide, lippude ja teiste riiklike embleemide, nende poolt kehtestatud ametlike märkide ning kontroll- ja garantiimärkide, samuti kõige selle, mis heraldika seisukohalt on jäljendamine, kaubamärgina registreerimisest või et registreering tunnistatakse kehtetuks, ning et samuti keelatakse vastavate abinõudega nende kasutamine ilma pädevate organite loata.

b) Punktis a toodud sätted laienevad samal viisil selliste rahvusvaheliste ja valitsusvaheliste organisatsioonide lippudele, vappidele ja teistele embleemidele, mille liikmeks on üks või mitu liidu liikmesriiki ning selliste organisatsioonide nimetuste lühenditele ja nimetustele, välja arvatud need vapid, lipud, muud tunnused, nimetuste lühendid ja nimetused, mis on juba selliste kehtivate rahvusvaheliste kokkulepete objektiks, mille eesmärgiks on tagada nende kaitse.

c) Mitte ükski liidu liikmesriik ei ole kohustatud rakendama punktis b toodud sätteid selliste õiguste valdajate kahjuks, mis on omandatud heauskselt kuni käesoleva konventsiooni jõustumiseni nimetatud riigis. Liidu riigid ei ole kohustatud rakendama nimetatud sätteid, kui kasutamine või registreerimine, mida peetakse silmas punktis a, ei loo avalikkuse seisukohast muljet seose olemasolust antud organisatsiooni ja vappide, lippude, embleemide, nimetuse lühendite või nimetuste vahel ja kui see kasutamine või registreerimine ei ole ilmselt suunatud avalikkuse eksitamisele kasutaja ja organisatsiooni vahel eksisteeriva seose suhtes.

[…]

3) a) Nende sätete rakendamiseks on liidu liikmesriigid kokku leppinud teatada vastastikku Rahvusvahelise Büroo kaudu nende riiklike embleemide, ametlike kontroll- ja garantiimärkide nimestike vahetamise teel, mida nad soovivad või kavatsevad edaspidi seada käesoleva artikli kaitse alla täies ulatuses või mõningate kitsendustega, samuti teatavad nad kõigist järgnevatest muudatustest, mida on nimestikus tehtud. Iga liidu liikmesriik paneb temale saadetud nimestikud sobivaks ajavahemikuks avalikuks tutvumiseks välja.

Selline teatamine ei ole kohustuslik riigilippude suhtes.

[…]

[…]

Artikkel 6*sexies*

Liidu liikmesriigid kohustuvad kaitsma teenuse kaubamärke. Nad ei ole kohustatud hoolitsema nende märkide registreerimise eest.

Artikkel 7

Toote olemus, millele kaubamärki taotletakse, ei või mitte mingil juhul olla takistuseks märgi registreerimisel."

6 Genfis 27. oktoobril 1994 vastu võetud kaubamärgiõiguse lepingu artikkel 16 näeb ette, et „lepinguosaline registreerib teenindusmärgid [mõiste „teenindusmärk" asemel on edaspidi kasutatud täpsemat vastet „teenuste kaubamärk"] ning kohaldab nende suhtes Pariisi konventsiooni kaubamärke käsitlevaid sätteid."

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

7 American Clothing esitas 23. juulil 2002 ühtlustamisametile määruse nr 40/94 alusel ühenduse kaubamärgi taotluse.

8 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, koosneb vahtralehe kujutisest ja selle alla paigutatud täheühendist „RW” ning on järgmine:

9 Kaubad ja teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) (edaspidi „Nizza kokkulepe”) klassidesse 18, 25 ja 40 ning vastavad järgmisele kirjeldusele:

– „nahk, tehisnahk ja nendest valmistatud tooted, mis ei kuulu teistesse klassidesse; loomanahad; reisikohvrid, reisikastid; päikese- ja vihmavarjud, jalutuskepid; piitsad, hobuseriistad ja sadulsepatooted” (klass 18);

– „rõivad, jalatsid, peakatted” (klass 25);

– „rätsepatööd, loomade topistamine, kaavikute valmistamine; raamatuköitmine; naha, karusnaha ja tekstiili töötlemine ja viimistlemine; fotofilmide ilmutamine ja fototrükk; puidutöötlemine; puuviljade pressimine; teraviljade jahvatamine; metallist pindade töötlemine, karastamine ja viimistlemine” (klass 40).

10 Kontrollija keeldus 7. oktoobri 2005. aasta otsuses määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktile h tuginedes kõigi asjaomaste kaupade ja teenuste osas taotletava kaubamärgi registreerimisest, tuues põhjuseks, et kõnealune kaubamärk võib jätta avalikkusele mulje, nagu oleks asjaomane kaubamärk ja Kanada omavahel seotud, sest taotletud kaubamärgil kujutatud vahtraleht on Kanada embleemi jäljendus.

11 See embleem on 1. veebruaril 1967 Ülemaailmse Intellektuaalomandi Organisatsiooni (edaspidi „WIPO") Rahvusvahelise Büroo poolt Pariisi konventsiooni osalisriikidele saadetud teatise ning WIPO andmebaasi põhjal järgmine:

12 American Clothing esitas 6. detsembril 2005 määruse nr 40/94 artiklite 57–62 alusel kontrollija otsuse peale kaebuse.

13 Esimese apellatsioonikoja otsusega jäeti American Clothingu kaebus rahuldamata ning kontrollija otsus jõusse.

Esimese Astme Kohtule esitatud hagi ja vaidlustatud kohtuotsus

14 American Clothing esitas vaidlusaluse otsuse peale hagi, mis tugines määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h rikkumisel põhinevale ainsale väitele ja mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 8. augustil 2006.

15 Esimese Astme Kohus tühistas vaidlustatud kohtuotsusega vaidlusaluse otsuse osas, mis puudutab taotletava kaubamärgi registreerimist Nizza kokkuleppe klassi 40 kuuluvate teenuste jaoks, kuna Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkt a, millele määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt h üksnes viitab, ei ole teenuste kaubamärkidele kohaldatav.

16 Esimese Astme Kohus ei nõustunud Pariisi konventsiooni artiklit 6*ter* laiendavalt tõlgendama ega teenuste kaubamärgi ühenduse kaubamärgina registreerimisest keeldumist kõnealuse artikli 7 lõike 1 punktiga h õiguslikult põhjendama. Selles osas märkis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 31 eelkõige, et 27. oktoobril 1994 Genfis vastu võetud kaubamärgiõiguse lepingu artiklisse 16 lisati vastavasisuline erisäte nimelt selleks, et laiendada Pariisi konventsiooniga kaupade kaubamärkidele antud kaitset teenuste kaubamärkidele. Samas ei ole Euroopa Ühendus seda lepingut ratifitseerinud.

17 Esimese Astme Kohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 32 muu hulgas, et määruse nr 40/94 algse redaktsiooni suhteliselt hiljutise vastuvõtmise ajal oli ühenduse seadusandja teadlik teenuste kaubamärkide tähtsusest kaasaegses kaubanduses ning seega oleks saanud Pariisi konventsiooni artikliga 6*ter* riiklikele embleemidele antud kaitset laiendada ka kõnealusele kaubamärgiliigile. Kuna seadusandja ei pidanud sobivaks asjaomaste sätete kohaldamisala niimoodi laiendada, siis ei ole Esimese Astme Kohtu arvates ühenduste kohtu ülesanne seada ennast seadusandja asemele ning tõlgendada *contra legem* neid sätteid, mille sisu ei ole sugugi ebaselge.

18 Ülejäänud osas jättis Esimese Astme Kohus hagi rahuldamata, leides, et apellatsioonikoda tegi õigesti, kui jättis taotletava kaubamärgi Nizza kokkuleppe klassidesse 18 ja 25 kuuluvate kaupade jaoks registreerimata.

19 Esimese Astme Kohus jõudis sellisele järeldusele eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktis 65 märgitud põhjendusel, et mitmeosalist kaubamärki Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* seisukohalt hinnates tuleb arvestada asjaomase kaubamärgi igat osa ning vastava kaubamärgi registreerimise takistamiseks piisab sellest, kui üks neist osadest on riiklik embleem või „heraldika seisukohalt" selle jäljendus, sõltumata sellest, kuidas seda kaubamärki võib tervikuna tajuda.

20 Esimese Astme Kohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 72 seejärel, et kõnealusel kaubamärgil kujutatud tähise ja riikliku embleemi võrdlemisel Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* tähenduses „heraldika seisukohalt" tuleb lähtuda asjaomase embleemi heraldilisest kirjeldusest, mitte selle embleemi võimalikust geomeetrilisest kirjeldusest, mis on oma olemuselt palju üksikasjalikum. Esimese Astme Kohus järeldas kõnealuse otsuse punktis 75, et hoolimata lehe väikestest erinevustest, tajuvad keskmised tarbijad, kellele taotletava kaubamärgiga hõlmatavad laiatarbekaubad on suunatud, seda kaubamärki peamiselt Kanada embleemi jäljendusena.

21 Peale selle märkis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 77, et Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkti a kohaldamine ei sõltu sellest, kas asjaomane avalikkus võib eksida taotletud kaubamärgiga tähistatud kaupade päritolu osas või selles osas, kas selle kaubamärgi omanik ning asjaomane riik, kelle embleemi on vastaval kaubamärgil kujutatud, on omavahel seotud. Esimese Astme Kohus leidis sama otsuse punktis 81 lisaks, et taotletava kaubamärgi väidetav maine ei oma seejuures tähtsust.

22 Esimese Astme Kohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 84 taotletava kaubamärgiga identsete või võrreldavate varasemate siseriiklike registreeringute arvessevõtmise osas, et ühtlustamisameti ja vajaduse korral ühenduste kohtu jaoks ei ole siduvad liikmesriigis või kolmandas riigis vastu võetud otsused, millega tunnistatakse selle kaubamärgi või sarnase tähise siseriikliku kaubamärgina registreerimine võimalikuks. Mis puudutab seda, et Kanada intellektuaalomandiameti praktika on väidetavalt vähem kitsendav, siis märkis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 85, et hageja ei ole tõendanud ega isegi ühetimõistetavalt väitnud, et Kanada pädevad asutused on nõustunud tema taotletava kaubamärgiga identset kaubamärki registreerima.

Apellatsioonimenetluse poolte nõuded

23 Kohtuasjas C-202/08 P palub American Clothing Euroopa Kohtult:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles Esimese Astme Kohus leidis, et ühtlustamisameti esimene apellatsioonikoda ei ole vaidlusaluse otsuse vastuvõtmisega määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h rikkunud osas, milles see otsus käsitleb taotletava kaubamärgi registreerimist kaupadele, mis kuuluvad Nizza kokkuleppe klassi 18, s.o kaupadele „nahk, tehisnahk ja nendest valmistatud tooted, mis ei kuulu teistesse klassidesse; loomanahad; reisikohvrid, reisikastid; päikese- ja vihmavarjud, jalutuskepid; piitsad, hobuseriistad ja sadulsepatooted", ja selle kokkuleppe klassi 25, s.o kaupadele „rõivad, jalatsid, peakatted";

– mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

24 Ühtlustamisamet palub selles kohtuasjas Euroopa Kohtul:

– jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja American Clothingult.

25 Kohtuasjas C-208/08 P palub ühtlustamisamet Euroopa Kohtult:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles Esimese Astme Kohus leidis, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt h ei ole kohaldatav teenuste kaubamärkidele;

– mõista kohtukulud välja American Clothingult.

26 American Clothing palub selles kohtuasjas Euroopa Kohtul:

– jätta vaidlustatud kohtuotsus jõusse osas, milles leiti, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt h ja Pariisi konventsiooni artikkel 6*ter* ei ole kohaldatav teenuste kaubamärkidele;

– mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Apellatsioonkaebused

27 Pärast poolte ja kohtujuristi ärakuulamist liideti kohtuasjad C-202/08 P ja C-208/08 P kodukorra artikli 43 alusel nende teineteisega seotuse tõttu Euroopa Kohtu presidendi 11. veebruari 2009. aasta määrusega nii kirjaliku ja suulise menetluse kui ka lõpliku kohtuotsuse huvides.

Kohtuasi C-202/08 P

Poolte argumendid

28 American Clothing heidab Esimese Astme Kohtule ette, et viimane rikkus määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis h ja Pariisi kokkuleppe artikli 6*ter* lõike 1 punktis a nimetatud keeldumispõhjuseid kohaldades õigusnormi.

29 See äriühing väidab, et Esimese Astme Kohus ei võtnud riikliku embleemi kaitse ulatuse hindamisel riikliku embleemi peamise ülesande asjakohasust arvesse. Sellisele embleemile antud kaitset tuleb hoida juhtudeks, mil neid peamisi ülesandeid võidakse mõjutada. Taotluse registreerida selline embleem ühenduse kaubamärgi või selle osana saab jätta rahuldamata üksnes siis, kui kaubamärgi või selle osa kasutamine võib kahjustada riigi identiteedi ja suveräänsuse sümboleid, millele see embleem viitab.

Riiklikud embleemid, nagu ka kaubamärgid ja päritolunimetused, on kaitstud tähised, mille suhtes kohaldatakse analoogia alusel samu kaitsekriteeriume.

30 American Clothing väidab, et riiklikele embleemidele Pariisi kokkuleppe artikli 6*ter* lõike 1 punktis a ette nähtud kaitsega soovitakse kaitsta neid embleeme sarnasuse eest teiste tähistega konkreetselt kindlaks määratud valdkonnas, s.o selle eest, mis „heraldika seisukohalt" on jäljendamine. Vastupidi sellele, mida Esimese Astme Kohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 71, soovitakse väljendiga „[see], mis heraldika seisukohalt on jäljendamine" kaitsta mitte sümbolit kui sellist, vaid konkreetset kunstilist tõlgendust, konkreetset graafilist teost, mis on loodud heraldikakunsti reeglite põhjal. Kui embleemil ei ole heraldilisi omadusi või neid on vähe, siis ei ole tegemist jäljendamisega selle sätte tähenduses.

31 Vaidlustatud kohtuotsuses Esimese Astme Kohtu antud tõlgenduse järgi saavad riigid peaaegu absoluutse monopoli tähiste üle, millel on vähesed heraldilised omadused, muutes need tähised kaubamärgi osadena kasutatamatuks. Tegelikult koosnevad paljud registreeritud kaubamärgid riikliku embleemina teatatud tähistest, näiteks Iiri ristikuleht.

32 American Clothing väidab lõpuks, et Esimese Astme Kohus ei arvestanud teatavate käesoleval juhul asjakohaste asjaoludega. Ta ei võtnud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 64 ja 65 arvesse kaubamärgist jäävat tervikmuljet, kuna leidis, et see mulje ei oma riiklikku embleemi sisaldava või heraldika seisukohalt seda jäljendava kaubamärgi registreerimisel tähtsust. American Clothing märgib ka, et Pariisi konventsiooni artikkel 6*ter* ei paista keelavat sellise mitmeosalise kaubamärgi registreerimist, mis koosneb embleemist ning millele lisatakse määruse nr 40/94 artikli 38 sättes osutatuga sarnane *disclaimer*, millega taotleja kinnitab, et ta loobub ainuõigusest kaubamärgi sellele osale. Pealegi vastab see Kanada kaubamärgiameti praktikale, kuna nimetatud amet lubab tingimusel, et nõustutakse vastava *disclaimer*'i lisamisega, üheteistkümnetipulise vahtralehe kujutisega kaubamärke registreerida. Käesoleval juhul moonutas Esimese Astme Kohus asjaolusid, eitades kõnealuse ameti vastava praktika olemasolu

eelkõige osas, mis puudutab asjaomase *disclaimer*'i lisamist käesoleva menetluse objektiks olevale kaubamärgile, mille registreerimisest keelduti hiljem muudel põhjustel.

33 American Clothing lisab, et ühtlustamisamet ei saa kaitsta riiklikke embleeme rangemalt, kui neid kaitsevad asjaomased riigid ise. Pealegi oleks Esimese Astme Kohus pidanud arvestama ühtlustamisameti ning siseriiklike ametite sellekohase praktikaga. American Clothing väidab, et selliseid vähesel määral markeeritud heraldilisi omadusi, nagu on taotletaval kaubamärgil, avalikkus tavakasutuse tingimustes ei taju ning käsitab seda mitte kui riiklikku embleemi, vaid kui kaunistavat osa. Sellised heraldilised omadused on ka teistel tähistel, mida kasutatakse sageli kaubamärkidena.

34 Ühtlustamisamet tuletab kõigepealt meelde, et apellatsioonkaebuse raames peab Euroopa Kohus piirduma õigusküsimuste käsitlemisega, ning seetõttu on küsimuse puhul, kas asjaomase kaubamärgi registreerimise taotluses sisalduv vahtralehe kujutis on heraldika seisukohalt Kanada embleemi jäljendamine, tegemist faktiliste asjaolude tuvastamisega, mis ei kuulu Euroopa Kohtu poolt läbivaatamisele.

35 Ühtlustamisamet lükkab tagasi kogu American Clothingu argumentatsiooni, mis puudutab riikliku embleemi peamise ülesande kahjustamist. Vastupidi eristavate tähiste vastandumise juhtudele ei nõua kõnealune kaubamärgi registreerimisest keeldumine tema sõnul seda, et tõendataks kaubamärgiomaniku ja riigi, mille embleemi jäljendatakse, vahelist „seost", kuna riikliku embleemi peamine ülesanne ei ole kaupade ja teenuste kaubandusliku päritolu tagamine. Riiklikule embleemile antav kaitse on absoluutne, kuivõrd see ei sõltu asjaolust, kas avalikkus tajub kaubamärgis jäljendatud embleemi kui eristavat või kui kaunistavat osa.

36 Seetõttu on taotletava kaubamärgi kui terviku hindamine, mida American Clothing nõuab, kasutu. Mis puutub määruse nr 40/94 artikli 38 lõikes 2 ette nähtud *disclaimer*'i

kasutamise võimalusse, siis ei saa seda sätet kohaldada juhul, kui kaubamärgi vaidlusaluse osaga ei nõustuta muul kui eristusvõime puudumise põhjusel.

37 Lisaks leidis Esimese Astme Kohus õigesti, et heraldika seisukohalt jäljendamist tuleb kontrollida embleemi heraldilise, mitte geomeetrilise või graafilise kirjelduse põhjal. Embleemi heraldiline kirjeldus sisaldab enamat kui pelk geomeetriline või graafiline kirjeldus, kuna embleemi täpne graafiline kujutis võib varieeruda, ilma et selle embleemi heraldilised omadused muutuksid. Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkt a kinnitab seda, et embleemide kaitse ei piirdu nende graafilise kujutisega, kuna selle sätte kohaselt laieneb kaitse kõigele sellele, „mis heraldika seisukohalt on jäljendamine". Embleemi kaitse ulatus ei sõltu ka sellest, kas tema heraldilised omadused on rohkem või vähem markeeritud, mistõttu näiteks Jaapani embleemi tuleb kaitsta samal määral kui mõnda keerukat embleemi. Ühtlustamisamet rõhutab, et heraldiline kirjeldus, mille Esimese Astme Kohus Kanada embleemile andis, oleks puhtalt faktiline hinnang, mis ei kuulu Euroopa Kohtu poolt läbivaatamisele.

38 Mis puutub faktilistesse asjaoludesse, siis väidab ühtlustamisamet, et Esimese Astme Kohus ei moonutanud käesoleva asja faktilisi asjaolusid, kui ta ei võtnud Kanada intellektuaalomandiameti praktikat arvesse, vaid märkis üksnes, et osutatud asjaolusid ei ole tõendatud. Ühtlustamisamet ega ühenduste kohus ei pea arvestama siseriikliku praktikaga, mis põhineb õigussätetel, millel ei ole määruses nr 40/94 vastet, ja pealegi ei viita Pariisi konventsiooni artikkel 6*ter* kaitstud embleemi päritoluriigi seadusele või praktikale. Isegi kui ühtlustamisamet on sarnaseid kaubamärke ekslikult registreerinud, prevaleerib seaduslikkuse põhimõte võrdse kohtlemise põhimõtte üle. Mis puutub kasutamise tingimustesse, siis sõltumata asjaolust, et need võivad varieeruda, ei saa neid arvestada, kuna käesoleval juhul peab kontrollima, kas taotletav kaubamärk sisaldab riikliku embleemi jäljendust igasugusest kasutamisest sõltumata.

Euroopa Kohtu hinnang

39 Mis puutub väitesse, et Esimese Astme Kohus ei võtnud riikliku embleemi kaitse ulatuse hindamisel riikliku embleemi peamise ülesande asjakohasust arvesse, siis tuleb nimetatud peamise ülesande ning riiklike embleemide suhtes kohaldatavate ühenduse ja rahvusvaheliste õigusnormide juurde tagasi tulla ning võrrelda neid kaubamärkide peamise ülesande ja vastavate õigusnormidega.

40 Kohtujurist tõi oma ettepaneku punktides 59–63 välja teatavad võimalikud riikliku embleemi peamised ülesanded. Muu hulgas tuleb ära märkida riigi identifitseerimise ning suveräänsuse ja ühtsuse kujutise ülesanne. Samas aga on kaubamärgi peamine ülesanne tagada tarbijale või lõppkasutajale, et kaubamärgiga tähistatud kaubal või teenusel on teatav päritolu, nii et nad saavad ilma võimaliku segiajamiseta eristada seda kaupa või teenust muud päritolu kaupadest või teenustest (vt eelkõige 29. septembri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-39/97: Canon, EKL 1998, lk I-5507, punkt 28, ja 6. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-120/04: Medion, EKL 2005, lk I-8551, punkt 23).

41 Selleks et kaubamärk võiks täita olulist rolli, kahjustamata konkurentsi süsteemis, mille loomine ja säilitamine on EÜ asutamislepingu eesmärk, peab kaubamärk tagama, et kõiki sellega tähistatud kaupu toodetakse või teenuseid osutatakse nende kvaliteedi eest vastutava konkreetse ettevõtja kontrolli all (vt eelkõige 23. mai 1978. aasta otsus kohtuasjas 102/77: Hoffmann-La Roche, EKL 1977, lk 1139, punkt 7, ja 18. juuni 2002. aasta otsus kohtuasjas C-299/99: Philips, EKL 1999, lk I-5475, punkt 30).

42 Kaubamärkide ja riiklike embleemide peamiste ülesannete erinevus ilmneb ka selles, et neid koheldakse nii ühenduse kui ka rahvusvahelistes õigusnormides erinevalt.

43 Määruse nr 40/94 artikkel 6 sätestab registreerimise teel kaubamärgi omanikuks saamise põhimõtte, samas kui Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 3 punkt a kohaselt teatavad riigid Rahvusvahelisele Büroole lihtsalt kaitstavate embleemide nimestikud, kusjuures selline teatamine ei ole kohustuslik riigilippude puhul. Kaubamärkide osas on põhimõte selline, et neid kaitstakse teatavate konkreetsete kauba- ja teenuseklasside jaoks, samas kui embleemide kaitse on üldine ja kehtib mis tahes kasutamise suhtes. Lisaks ei saa vastupidi kaubamärkidele embleeme kehtetuks tunnistada ja nende omaniku õigusi tühistatuks kuulutada. Peale selle ei ole nende kaitse ajaliselt piiratud. Seega ei ole kaubamärkide kaitse mitut aspekti võimalik riiklike embleemide kaitsele üle kanda.

44 Sama kehtib segiajamise tõenäosuse kohta, mis kaubamärgi ja tähise ning asjaomaste kaupade või teenuste sarnasuse korral on kaubamärgi kaitse eritingimus (vt eelkõige eelpool viidatud kohtuotsus Medion, punkt 24; 10. aprilli 2008. aasta otsus kohtuasjas C-102/07: adidas ja adidas Benelux, EKL 2008, lk I-2439, punkt 28, ning 12. juuni 2008. aasta otsus kohtuasjas C-533/06: O2 Holdings & O2 (UK), EKL 2008, lk I-4231, punkt 47), mis samas ei ole nõutav embleemi kaitsmiseks, kuna Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkt a ei näe seda ette.

45 Samuti tuleb märkida, et Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkti c teisest lausest tuleneb, et riiklike embleemide kaitse ei sõltu sellest, kas avalikkus tajub taotletava kaubamärgi ja embleemi vahel seost. Rahvusvaheliste organisatsioonide embleemide osas lubab kõnealune säte kaubamärgi registreerimist ja kasutamist juhul, kui kaubamärk ei eksita avalikkust kaubamärgi kasutaja ja asjaomase organisatsiooni vahelise seose olemasolu osas. Sellest tuleneb, et teistel juhtudel, s.o riiklike embleemide puhul seda võimalust ei ole ning sellise seose olemasolu ei ole vaja kontrollida.

46 Seetõttu tuleb tagasi lükata American Clothingu väited, et riikliku embleemi peamine ülesanne avaldab riikliku embleemi kaitsealale mõju ning kaubamärkide kaitse kriteeriume tuleb analoogia alusel kohaldada riiklike embleemide kaitsele.

47 Mis puutub American Clothingu esitatud argumentidesse seoses Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punktis a esitatud väljendiga „[kõik see], mis heraldika seisukohalt on jäljendamine", siis tuleb kõigepealt märkida, et nimetatud säte keelab riikliku embleemi registreerimise ja kasutamise mitte üksnes kaubamärgina, vaid ka kaubamärgi osana. Seega on embleemidele antud kaitse ka selles osas väga lai. Lisaks aitab riiklike embleemide laia kaitset tagada ka selle sätte viimane osa, kuna selles keelatakse lisaks embleemi täpsele kordamisele ka selle jäljendamine.

48 Samas hõlmab embleemi jäljendamise keeld heraldika seisukohast üksnes jäljendamist, st selliseid jäljendusi, millel on embleemi teistest tähistest eristavad heraldilised erisused. Nii kehtib kaitse kõige selle suhtes, mis heraldika seisukohalt on jäljendamine, mitte embleemi kujule kui sellisele, vaid selle heraldilisele väljendusele. Seega tuleb selle kindakstegemiseks, kas kaubamärk sisaldab heraldika seisukohalt jäljendust, võtta arvesse asjaomase embleemi heraldilist kirjeldust.

49 Sellest tuleneb, et American Clothingu väitega, et arvesse tuleb võtta embleemi geomeetrilist kirjeldust, ei saa nõustuda. Ühelt poolt oleks selline tõlgendus vastuolus käesoleva otsuse punktis 47 esitatud lähenemisega tagada embleemile lai kaitse, kuna oma olemuselt väga täpsest graafilisest kirjeldusest lähtumine viiks selleni, et Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punktis a nimetatud kaitset nendest kahest kirjeldusest vähimalgi määral erinevale embleemile ei kohaldata. Teiselt poolt reguleerib olukorda, kus embleem vastab graafiliselt kaubamärgis kasutatud embleemile, juba selle sätte esimene osa, nii et väljend „[kõik see], mis heraldika seisukohalt on jäljendamine" täiendab selle kehtivuse ulatust.

50 Seega võivad Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkti a sätted siiski laieneda kaubamärgile, mis täpselt ei kujuta riiklikku embleemi, kui asjaomane avalikkus, käesoleval juhul keskmine tarbija, tajub seda kui sellise embleemi jäljendust.

51 Seoses kõnealuses sättes nimetatud väljendiga „heraldika seisukohalt jäljendamine" tuleb siiski täpsustada, et kõiki taotletava kaubamärgi ja riikliku embleemi vahelisi erinevusi, mida märkab heraldikakunsti spetsialist, ei suuda ilmtingimata tajuda keskmine tarbija, kes teatavate heraldiliste üksikasjade erinevusest hoolimata võib näha kaubamärgis kõnealuse embleemi jäljendust.

52 Tavaliselt sisaldab embleemi heraldiline kirjeldus, millele tuleb viidata selle kindlakstegemisel, kas tegemist on heraldika seisukohalt jäljendusega Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkti a tähenduses, üksnes teatavaid kirjeldavaid elemente, esitamata ilmtingimata kunstilise tõlgenduse üksikasju. Seega ei rikkunud Esimese Astme Kohus õigusnormi, kui ta märkis, et võib esineda ühe ja sama embleemi mitu eri tõlgendust, mis lähtuvad samast heraldilisest kirjeldusest.

53 Siiski ei kuulu käesolevas asjas Esimese Astme Kohtu poolt esitatud embleemi heraldiline kirjeldus ning see, kuidas kohus hindas, kas taotletav kaubamärk sisaldab heraldika seisukohalt jäljendust, iseenesest Euroopa Kohtu poolt läbivaatamisele. Vastavalt EÜ artikli 225 lõikele 1 ja Euroopa Kohtu põhikirja artikli 58 esimesele lõigule saab Euroopa Kohtusse edasi kaevata ainult õigusküsimustes. Seega on Esimese Astme Kohtul ainupädevus tuvastada ja hinnata antud asjas olulisi fakte ning analüüsida tõendeid. Välja arvatud juhul, kui kohtule esitatud tõendeid on moonutatud, ei ole nende faktide ja tõendite hindamine seega niisugune õigusküsimus, mis kuuluks Euroopa Kohtu poolt apellatsiooni korras läbivaatamisele (vt eelkõige 19. septembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-104/00 P: DKV *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2002, lk I-7561, punkt 22, ja 22. juuni 2006. aasta otsus kohtuasjas C-25/05 P: Storck *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2006, lk I-5719, punkt 40).

54 Mõned American Clothingu esitatud argumendid, mis puudutavad teatavate asjaolude asjakohasust käesolevas asjas, eelkõige seda, et tavakasutuse tingimustel tajub avalikkus vahtralehe kaubamärki kui kaunistust, ning seda, mis käsitlevad Kanada intellektuaalomandiameti väidetavat nõusolekut registreerida kõnealuse kaubamärgiga identne kaubamärk juhul, kui sellele on lisatud *disclaimer*, ei ole seotud õigusküsimustega ega kuulu seetõttu Euroopa Kohtu pädevusse.

55 Tõsi, American Clothing väidab viimase argumendi osas, et asjaolusid on moonutatud. Siiski tuleb märkida, et ta ei selgitanud, milles see asjaolude moonutamine seisneb, vaid piirdus väitega, et Esimese Astme Kohus eitas Kanada intellektuaalomandiameti praktikat. Esimese Astme Kohus ei eitanud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 85 asjaomast praktikat, vaid nentis lihtsalt seda, et American Clothing ei ole tõendanud, et nimetatud amet ei ole taotletava kaubamärgiga identse kaubamärgi taotluse läbivaatamisel vahtralehe kujutise registreerimist keelanud.

56 Seetõttu tuleb tunnistada vastuvõetamatuks kõik eespool nimetatud vastuväited, millega soovitakse Esimese Astme Kohtu järeldust ja hinnangut vaidlustada.

57 Mis puutub vastuväidetesse, et Esimese Astme Kohus ei ole ühtlustamisameti ning siseriiklike ametite praktikat embleemide valdkonnas arvesse võtnud, siis tuleb esiteks ühtlustamisameti osas märkida, et nende otsuste puhul, mida apellatsioonikoda teeb määruse nr 40/94 alusel tähise ühenduse kaubamärgina registreerimise kohta, on tegemist piiratud pädevuse, mitte kaalutlusõiguse teostamisega. Järelikult tuleb apellatsioonikoja otsuste seaduslikkust hinnata ainult nimetatud määruse alusel, nagu ühenduste kohus on seda tõlgendanud, mitte apellatsioonikodade varasema otsustuspraktika alusel (15. septembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-37/03 P: BioID *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2005, lk I-7975, punkt 47, ja 12. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-173/04 P: Deutsche SiSi-Werke *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2006, lk I-551, punkt 48).

58 Teiseks tuleb American Clothingu viidatud varasemate siseriiklike registreeringute osas meenutada, et ühenduse kaubamärgikord on iseseisev süsteem, mis koosneb normide kogumist ja edendab sellele ainuomaseid eesmärke ning selle kohaldamine on sõltumatu mis tahes siseriiklikust süsteemist. Järelikult tuleb seda, kas tähist saab ühenduse kaubamärgina registreerida, hinnata üksnes asjaomaste ühenduse õigusnormide alusel, nagu ühenduste kohus on neid tõlgendanud (vt selle kohta 17. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas C-488/06 P: L&D *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2008, lk I-5725, punkt 58). Seega ei ole ühtlustamisamet ja ka ühenduste kohus seotud liikmesriigis või kolmandas riigis tehtud otsustega, mille kohaselt saab tähist siseriikliku kaubamärgina registreerida. Sama kehtib veelgi enam käesoleva taotlusega hõlmamata kaubamärkide kohta.

59 Nagu on käesoleva kohtuotsuse punktis 47 märgitud, on Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkt a kohaldatav mitte üksnes kaubamärkidele, vaid ka kaubamärgi osadele, mis kujutavad või jäljendavad riiklikke embleeme. Seetõttu piisab ühenduse kaubamärgina registreerimisest keeldumiseks sellest, kui taotletava kaubamärgi üksainus osa kujutab või jäljendab sellist embleemi. Kuna Esimese Astme Kohus leidis, et taotletaval kaubamärgil kujutatud vahtraleht on heraldika seisukohalt Kanada embleemi jäljendus, siis ei pidanud ta enam uurima, millise tervikmulje kaubamärk jätab, sest Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkt a ei nõua kaubamärgi kui terviku arvestamist.

60 Kõigist eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et Esimese Astme Kohus ei jätnud määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h ja Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkti a sätteid arvesse võtmata, kui ta jättis vaidlusaluse otsuse peale esitatud hagi rahuldamata niivõrd, kuivõrd sellega keelduti taotletava kaubamärgi registreerimisest Nizza kokkuleppe klassidesse 18 ja 25 kuuluvate kaupade jaoks.

61 Seetõttu tuleb apellatsioonkaebus, mille American Clothing on kohtuasjas C-202/08 P esitanud, jätta rahuldamata.

Kohtuasi C-208/08 P

Poolte argumendid

62 Ühtlustamisamet palub Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles viimases keelduti määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h ja Pariisi konventsiooni artiklit 6*ter* teenuste kaubamärkidele kohaldamast.

63 Ühtlustamisameti sõnul peab Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* nõuetekohaseks tõlgendamiseks võtma arvesse kogu kõnealuse konventsiooni mõtet. Esimese Astme Kohus leidis Pariisi konventsiooni artiklit 6*ter* grammatiliselt tõlgendades ning Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* konteksti arvestamata jättes vääralt, et see säte ning määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt h ei ole teenuste kaubamärkide registreerimise taotlustele kohaldatav.

64 Ühtlustamisamet väidab, et vastupidi Esimese Astme Kohtu järeldusele ei ole ühenduse seadusandja eesmärk – nagu tuleneb määruse nr 40/94 artikli 29 lõikest 1 – see, et Pariisi konventsiooniga hakatakse teenuste kaubamärke kaupade kaubamärkidega võrreldes diskrimineerima.

65 Pealegi tuleb Genfis 27. oktoobril 1994 vastu võetud kaubamärgiõiguse lepingu artiklit 16 ühtlustamisameti sõnul tõlgendada nii, et see selgitab Pariisi konventsiooni artiklit 6*ter* ega laienda selle kohaldamisala.

66 Ühtlustamisameti sõnul sedastas Euroopa Kohus 22. novembri 2007. aasta otsuses kohtuasjas C-328/06: Nieto Nuño (EKL 2007, lk I-10093) vähemalt kaudselt, et Pariisi konventsioon kohtleb kaupade ja teenuste kaubamärke võrdselt.

67 American Clothing väidab, et Pariisi konventsiooni artikkel 6*ter* on täiesti selge ja ühetimõistetav osas, milles nimetatud artikkel käsitleb üksnes kauba, mitte teenuste kaubamärke. Tema sõnul kinnitavad sellist tõlgendust ka WIPO kaubamärkide, tööstusdisainilahenduste ja geograafiliste tähiste alalise komitee raportid.

68 See, et teenuste kaubamärk võib Pariisi konventsiooni artikli 6*bis* tähenduses olla „üldtuntud", ei tähenda sugugi, et selle sätte tekstis peetakse silmas ka teenuste kaubamärke. Pealegi oli eespool nimetatud kohtuotsuse Nieto Nuño aluseks olnud kohtuasjas esitatud küsimus seotud varasema kaubamärgi üldtuntuse geograafilise ulatusega ning selles käsitleti Pariisi konventsiooni artikli 6*bis* tõlgendamist teenuste kaubamärkide suhtes. Lisaks on Esimese Astme Kohus juba märkinud, et nimetatud artikkel 6*bis* käsitleb üksnes kaupade kaubamärke (11. juuli 2007. aasta otsus kohtuasjas T-263/03: Mühlens *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2007, punkt 54, ja 11. juuli 2007. aasta otsus kohtuasjas T-28/04: Mühlens *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 59).

69 Mis puutub sellesse, et 1958. aastal lisati Pariisi konventsiooni artikkel 6*sexies*, siis leiab American Clothing, et nimetatud säte ei ole käesoleval juhul asjakohane, kuna see ei avalda mõju sama konventsiooni artiklile 6*ter*. Pariisi konventsiooni muutnud 31. oktoobri 1958. aasta Lissaboni akti sõnastus ja ajalugu kinnitavad, et selles ei nõustutud ambitsioonikama seisukohaga samastada teenuste kaubamärgid kogu konventsioonis üldiselt kaubamärkidega.

70 Seoses Genfis 27. oktoobril 1994 vastu võetud kaubamärgiõiguse lepingu artikliga 16 väidab American Clothing, et ühendus ei ole seda veel ratifitseerinud ning seega ei ole vastupidi ühtlustamisameti väidetele sellest sättest Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* selgitamiseks abi, vaid see leping täiendab nimetatud sätet, laiendades kaupade kaubamärkide suhtes kehtivat kaitset teenuste kaubamärkidele. Sellist arusaama kinnitavad õigusdoktriin ning nimetatud lepingu ettevalmistavad materjalid.

Euroopa Kohtu hinnang

71 Seoses sellega, et Esimese Astme Kohus keeldus määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h teenuste kaubamärkidele kohaldamast, tuleb kõigepealt analüüsida Pariisi konventsiooni, lähtudes selle artiklist 6*ter*, millele osutab määruse nr 40/94 artikkel 7.

72 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 104 ja 107 rõhutab, näeb Pariisi konventsioon ette selle kohaldamisalasse kuuluvate elementide kaitse miinimumtaseme ning jätab osalisriikidele vabaduse seda kaitseala laiendada. Isegi kui Pariisi konventsioon ei kohusta osalisriike teenuste kaubamärke registreerima ning selle konventsiooni sätted ei ole neile kaubamärkidele kohaldatavad, nagu väidab American Clothing, on neil riikidel siiski võimalik näha selline kohaldamine ühepoolselt ette. Nagu Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 31 märkis, tuleneb WIPO kõnealusest dokumendist, et Pariisi konventsiooni artikkel 6*ter* „ei kohusta Pariisi konventsiooni osalisriike riigi embleemide või teiste ametlike tähiste registreerimisest keelduma, registreeringut kehtetuks tunnistama ja keelama nende kasutamist teenuste kaubamärkide või teenuste kaubamärkide osadena. Liikmesriikidel on siiski õigus seda teha […]”.

73 Järelikult jätab eelnimetatud säte 6*ter* osalisriikidele otsustamisvabaduse laiendada kaupade kaubamärkidele tagatud kaitset teenuste kaubamärkidele. Seejuures ei kohusta Pariisi konventsioon liikmesriike neid kahte liiki kaubamärke eristama.

74 Seega tuleb uurida, kas ühenduse seadusandja soovis seda pädevust kasutada ja laiendada Pariisi konventsiooniga kaupade kaubamärkidele ette nähtud kaitset teenuste kaubamärkidele.

75 Selles osas tuleb märkida, et nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 111 märkis, ei tee ühenduse asjaomased õigusnormid tervikuna kaupade ja teenuste kaubamärkide vahel põhimõttelist vahet.

76 Ainuüksi asjaolust, et teatavad määruse nr 40/94 sätted teevad nende kohaldamisala vahel vahet – nagu registreerimisest keeldumise absoluutsete põhjuste osas artikli 7 lõike 1 punktid e, j ja k, millest tulenev piirang piirdub siiski teatavate kaubaliikidega –, ei piisa selleks, et seada kahtluse alla järeldust, mille kohaselt kõnealuse määruse sätted tervikuna on kaupade ja teenuste kaubamärkidele ühtmoodi kohaldatavad.

77 See järeldus laieneb ka määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktile h, milles ei tehta selle sättega reguleeritud kaubamärkide vahel otseselt vahet. Seda tõlgendust ei lükka ümber ainuüksi asjaolu, et asjaomases sättes viidatakse Pariisi konventsioonile. Selle viite ainus eesmärk on määrata kindlaks, millist liiki tähiseid ei saa registreerida, mitte piirata asjaomase sätte kohaldamisala.

78 Seetõttu tuleb – nagu enamiku määruse nr 40/94 artikli 7 lõikes 1 nimetatud absoluutsete keeldumispõhjuste korral – kaubamärgi registreerimisest keelduda, taotletagu seda siis kaupade või teenuste jaoks, kui Pariisi konventsiooni artiklis 6*ter* sätestatud keeldumispõhjus seda ette näeb.

79 Määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h sellist tõlgendust kinnitab ka kõnealuse artikli 7 lõike 1 punkt i, mis käsitleb asjaomase punktiga h analoogilist valdkonda, s.o kaubamärke, mis sisaldavad Pariisi konventsiooni artiklis 6*ter* nimetamata tundemärke, embleeme või vapimärke.

80 Määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt i on vahet tegemata kohaldatav kaupade ja teenuste kaubamärkidele, mistõttu registreerimisest keeldumine võib puudutada näiteks tundemärki sisaldavat teenuste kaubamärki. Kuskil ei ole märgitud, miks peaks sellisest registreerimisest keelduma tundemärki sisaldava teenuste kaubamärgi, mitte aga riigilippu sisaldava teenuste kaubamärgi puhul. Kui ühenduse seadusandja soovis anda sellise kaitse tundemärkidele ja vapimärkidele, tuleb eeldada, et ta soovis veelgi põhjendatumalt anda vähemalt sama laia kaitse riigi- või rahvusvaheliste valitsustevaheliste organisatsioonide vappidele, lippudele ja teistele embleemidele. Nii on vähetõenäoline, et ühenduse seadusandja soovis teenuste pakkujal lubada riigilippu sisaldavat kaubamärki kasutada, kui ta samal ajal keelas sellise kasutamise näiteks spordiühingu tundemärkide jaoks.

81 Seega Esimese Astme Kohus eksis, kui ta järeldas, et niivõrd, kuivõrd vaidlusaluse otsusega keelduti taotletava kaubamärgi registreerimisest teenuste jaoks, mis kuuluvad Nizza kokkuleppe klassi 40, rikuti sellega määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h.

82 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb apellatsioonkaebus, mille ühtlustamisamet on kohtuasjas C-208/08 P esitanud, rahuldada ja vaidlustatud kohtuotsus tühistada osas, milles sellega tühistati esimese apellatsioonikoja vaidlusalune otsus taotletava kaubamärgi registreerimise kohta teenustele, mis kuuluvad Nizza kokkuleppe klassi 40.

83 Vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 esimesele lõigule võib Euroopa Kohus Esimese Astme Kohtu otsuse tühistamise korral teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium seda lubab, või suunata asja tagasi Esimese Astme Kohtusse otsustamiseks.

84 Käesoleval juhul leiab Euroopa Kohus, et tal on sisulise otsuse tegemiseks kõik asjaolud teada.

85 Kuna see, kuidas Esimese Astme Kohus on määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h kohaldamisel kaupade kaubamärke teenuste kaubamärkidest eristanud, ei ole põhjendatud, tuleb Nizza kokkuleppe klassidesse 18 ja 25 kuuluvate kaupade osas käesoleva kohtuotsuse punktides 39–61 esitatud põhjendustel sedastada, et ka selle kokkuleppe klassidesse 40 kuuluvate teenuste osas oli registreerimisest keeldumine õiguspärane.

86 Neil asjaoludel tuleb Esimese Astme Kohtule esitatud American Clothingu hagi, mis käsitleb taotletava kaubamärgi registreerimisest keeldumist kõnealusesse klassi 40 kuuluvate teenuste jaoks, põhjendamatuse tõttu rahuldamata jätta.

Kohtukulud

87 Vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 2, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna ühtlustamisamet on nii kohtuasjas C-202/08 P kui kohtuasjas C-208/08 P kohtukulude hüvitamist nõudnud ja American Clothing on neis kohtuasjades kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud temalt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

1. **Jätta kohtuasjas C-202/08 P American Clothing Associates NV esitatud apellatsioonkaebus rahuldamata.**

2. **Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 28. veebruari 2008. aasta otsus kohtuasjas T-215/06: American Clothing Associates *vs.***

Siseturu Ühtlustamise Amet osas, milles sellega osaliselt tühistati Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 4. mai 2006. aasta otsus (asi R 1463/2005-1), millega jäeti rahuldamata taotlus registreerida ühenduse kaubamärgina vahtralehte kujutav tähis.

3. **Jätta kohtuasjas T-215/06 American Clothing Associates NV esitatud hagi rahuldamata.**

4. **Mõista American Clothing Associates NV-lt välja kohtukulud kohtuasjades C-202/08 P ja C-208/08 P.**

Allkirjad